

¡Som daltònics, nengs!

1 De què va? Els Dalton assalten el banc més vigilat a l'oest del Pecos i són enviats al trullo, però Mamà Dalton els allibera ...

2 Com va? Comme ci, comme ça. El film ret homenatge als inventors del tebeo, Goscinny i Morris. Som davant d'una paròdia fora de mare sobre personatges i tòpics de les pel·lícules Far-West. Una coproducció europea gens gasiva. Potser massa generosa. Sobretot en donar joc a actors televisius espanyols –en el doblatge i en pantalla– que acaben convertint la divertida astracanada en rèplica sonora dels espais televisius d'El Terrat bona font. Com a mostra, aquest botó: el líder dels Dalton, Joe, en un moment de l'acció ex-

clama: “¡Desde Tapas no me había reído tanto!”. Qui ho diu és ni més ni menys que José Corbacho, un dels directors, junt amb Juan Cruz –dialoguista d'aquests Dalton– de “Tapas”. I per arrodonir el toc populista-televisiu d'aquest anti-western, el també popular Edu Soto –el neng de Castefa– posa veu al més alt i més babau dels Dalton, l'Averell. Dit això, la parida té gags graciosos al pur estil sèrie B macarrònica, com quan els pallasos italians

Ciccio Ingrassia i companyia. Ah! I els daltònics Dalton no lluiten contra Lucky Luke –gairebé no surt– sinó contra ells mateixos

3 I va: per a daltònians soca rel i fans del Javivi, Corbacho i Soto.

Los Dalton contra Lucky Luke

Director: Philippe Haïm. Intèrprets: Eric Judo, Ramzy Bedia, Marthe Villalonga. França-Alemanya-Espanya. 2004. 90 mins. Lauren.